

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: R.Š.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2019, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 28. 6. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2019, č. j. X, (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 25. 2. 2019, č. j. X, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o změnu výše invalidního

Shodu s prvopisem potvrzuje

důchodu.

2. Žalobce v žalobě rozporoval jak posouzení svého zdravotního stavu v posudku, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, tak jemu přiřazenou míru poklesu pracovní činnosti a rovněž rozporoval i datum, od kterého byl uznán invalidním. Uvedl, že pro řadu dalších jeho onemocnění mělo být přistoupeno k navýšení procentní míry o 10 % a rovněž, že jelikož trpí postižením od narození, mělo být toto reflektováno při stanovení okamžiku, od kterého byl shledán invalidním.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala průběh správního řízení a uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje žalovaná jeho přezkoumání PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 27. 5. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce pracoval jako prodavač, číšník, sanitář, v kuchyni a jako pomocná síla. Žalovaná rozhodla dne 25. 2. 2019 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Karviná, vypracovaného dne 4. 2. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byla označena psychomotorická retardace, lehká mentální retardace. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 30. 4. 2019 nový posudek. V tomto byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označena psychomotorická retardace, lehká mentální retardace na organickém podkladě. Řečené bylo zhodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %. Vznik invalidity byl určen dnem 17. 5. 1994, tj. datem CT vyšetření mozku, při kterém byla poprvé prokázána vzniklá mozková atrofie při trvajícím hydrocefalu s rozvojem organicity.
6. Pro potřeby řízení o správní žalobě nechal soud vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě (vypracován dne 16. 10. 2019), následně jeho doplnění (vypracováno dne 27. 11. 2019) a vposled srovnávací posudek k výše řečenému, o jehož vypracování požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Brně (vypracován dne 29. 6. 2020). Krajský soud uvádí, že ve všech třech případech bylo řečené posouzení provedeno Posudkovými komisemi v řádném složení za přítomnosti lékaře s odborností psychiatrie. Z těchto podkladů zjistil, že obě Posudkové komise dospěly ke shodným závěrům a to, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je lehká mentální retardace při perinatálním postižení mozku (Posudková komise MPSV ČR v Ostravě nadto uvádí ještě psychomotorickou retardaci, periodickou depresivní poruchu a organickou poruchu osobnosti). Řečené bylo oběma komisemi hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V.,

položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla, rovněž shodně oběma komisemi, stanovena 40 %. Posudková komise MPSV v Brně dále uvedla, že zdravotní stav žalobcův dotýká se jak stránky neurologické, neboť se jedná o postižení mozku jako ústředního orgánu centrální nervové soustavy, tak i stránky psychické, neboť dominantně postiženými jsou psychické funkce. Z těchto důvodů pak byl posuzovaný opakovaně hodnocen s rozdílným zvolením hlavní diagnózy, a to podle v dané chvíli převažujících obtíží, přičemž tyto diagnózy však mezi sebou nejsou ve vzájemném rozporu. Za posudkový omyl řečená komise pak označila rozhodnutí Posudkových komisí v Praze (z ledna 2001) a Kladně (ze září 2003 a ledna 2004), která stanovila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 50 %, neboť neexistoval objektivní podklad pro tehdy užití desetiprocentní navýšení. K žalobcově námitce, že je invalidní od narození, Posudková komise MPSV v Brně uvedla, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti může být zhodnocen až po ukončení vývoje mozku tak, aby mohla být zjištěna a zhodnocena již stabilizovaná funkční porucha. Za takové vyšetření lze pak považovat až vyšetření CT mozku ze 17. 5. 1994.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti,

- 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora popsané posudky. Z jejich obsahu vyplývá, že obě posudkové komise jednaly a rozhodovaly v řádném složení, za přítomnosti specialistů s odborností psychiatrie, tedy lékařů z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudky mají všechny shora uvedené náležitosti a posuzovány ve vzájemné souvislosti tyto, doplňující se, splňují podmínku úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise MPSV v Brně se pak vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a zejména své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila.
10. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *„jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.“*
12. Vycházejí tedy z výše řečených posudků, které jsou dle názoru soudu plně způsobilými k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně, protože jeho pracovní schopnost poklesla o 40 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019, kterým zamítla žalobcovu žádost o změnu výše invalidního důchodu. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 5. srpna 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně